

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 510/2014-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. decembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti M. J. S., zastúpenej advokátom JUDr. Marianom Zányiom, Alžbetínske námestie 2, Dunajská Streda, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 4/2006 (pôvodne vedenom Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 8 C 127/05) takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo M. J. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 4/2006 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Prešov p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 4/2006 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. M. J. S. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Prešov p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Prešov je p o v i n n ý uhradiť M. J. S. trovy konania v sume 275,94 € (slovom dvestosedemdesiatpäť eur a deväťdesiatštyri centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Mariana Zányiho, Alžbetínske námestie 2, Dunajská Streda, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. III. ÚS 510/2014 z 9. septembra 2014 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť M. J. S. (ďalej len „sťažovateľka“, v citáciách aj „odporkyňa“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 4/2006 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že napadnuté konanie začalo podaním návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov 21. júla 2005 na Okresnom súde Dunajská Streda, kde bolo vedené pod sp. zn. 8 C 127/05 a neskôr bolo prikázané na prerokovanie a rozhodnutie okresnému súdu, kde je vedené pod sp. zn. 15 C 4/2006.

Sťažovateľka uvádza, že ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo napadnuté konanie právoplatne skončené.

Sťažovateľka v nadväznosti na to navrhuje, aby ústavný súd podľa čl. 127 ústavy vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, zároveň navrhuje prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Napokon sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 3 000 € a úhrady trov konania.

Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k sťažnosti prípisom sp. zn. 1 SprO 1141/2014 (doručeným ústavnému súdu 31. októbra 2014), v ktorom sa okrem iného uvádza, že sa „*plne stotožňuje s pripojeným vyjadrením zákonnej sudkyne*“, v ktorom je okrem iného uvedené:

„Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že potrebu nariaďovať súdne pojednávanie posudzuje sudca, ktorý vo veci rozhoduje. Pokiaľ je sudca toho názoru, že vo veci nie je možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov a je potrebné účastníkov konania vypočuť, sú títo povinní rešpektovať ust. § 131 a ustanoviť sa na výsluch, vypovedať pravdu a nič nezamlčovať. To, či súd bude realizovať vykonanie dôkazu iným súdom je taktiež na jeho posúdení a je tak možné postupovať vtedy, ak je to účelné. Súd opakovane zasielal účastníkom konania prípis v ktorom ich informoval, že na ich osobnej účasti na pojednávaní trvá. Poukázal na osobitý charakter konania o vyporiadanie BSM, ktorý v sebe zahŕňa výrazne osobný prvok, keď len účastníci konania vedia čo patrí do masy BSM, kým je tá-ktorá vec užívaná, aký je osobný vnos toho-ktorého účastníka do spoločného majetku, aké sú pasíva a kým boli splácané, resp. iné, mnohokrát sporné skutočnosti, ktorých odstránenie súd realizuje aj výsluchom účastníkov konania. Domnievam sa, že súd nepostupoval v rozpore so zákonom len tým, že nerealizoval predstavu účastníkov konania. Napriek tomu, že odporkyňa má právnické vzdelanie rovnako ako navrhovateľ, odporkyňa navyše vykonáva funkciu sudcu na Okresnom súde v Dunajskej Strede v tomto konaní je účastníčkou a má rešpektovať autoritu súdu. O tom, že nemožno hovoriť o prietáhoch v konaní svedčí aj fakt, že účastníci navrhujú vykonávanie

nových dôkazov a odporkyňa sa vôbec prvýkrát vyjadrila ku spôsobu vypořádania hnutelných vecí podaním z 18.07.2013 (len necelé 3 mesiace pred podaním sťažnosti). Záverom chcem vysloviť presvedčenie, že ignoranciou súdnych pojednávani účastníkmi konania došlo k možno zbytočnému predlžovaniu konania, pretože ak by sa na pojednávani vyjadrili ku každej položke vypořádavanej masy BSM bolo by hned' zrejmé čo je sporné a ktorým smerom sa má d'alsie dokazovanie uberať.“

Súčasťou vyjadrenia okresného súdu k sťažnosti bol aj tento prehľad procesných úkonov doterajšieho priebehu napadnutého konania:

„Návrh na vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov podal A. C. (bývalý manžel sťažovateľky, pozn.) dňa 21.07.2005 na Okresný súd v Dunajskej Strede. Potom, ako Okresný súd v Dunajskej Strede rozhodol o rozvođe manželstva totožných účastníkov konania a upravil práva a povinnosti k (v tom čase) maloletým deťom z manželstva pochádzajúcim, v konaní o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vzniesli sudcovia Okresného súdu v Dunajskej Strede námietku zaujatosti z dôvodu, že odporkyňa je sudkyňou tamojšieho súdu a navyac viacerí sudcovia poznajú aj navrhovateľa ako notára. Vec bola postúpená na vybavenie Krajskému súdu v Trnave, kde sudcovia tamojšieho súdu prehlásili, že sa cítia byť zaujatí pre vzťah k odporkyni, ako sudkyňi Okresného súdu v Dunajskej Strede. Námietku zaujatosti vyslovili aj sudcovia Krajského súdu v Trnave, preto Najvyšší súd SR uznesením 4Nc 33/2005 zo dňa 20.10.2005 rozhodol o vylúčení sudcov Krajského súdu v Trnave a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Krajskému súdu v Prešove. Krajský súd v Prešove uznesením z 13.12.2005 sp. zn. 4NcC 76/2005 rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu v Dunajskej Strede z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp.zn. 10C 127/2005 a vec prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu v Prešove. Právna vec bola pridelená sudkyňi Okresného súdu Prešov A. I.

Uznesením zo dňa 02.02.2006 č. k. 15C 4/2006-66 vyzvala zákonná sudkyňa účastníkov konania na vyjadrenie podľa § 115a O. s. p. v lehote 15 dní a zároveň účastníkov poučila o ich procesných právach a povinnostiach.“

Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu zistil, že ďalší priebeh napadnutého konania bol takýto:

Sťažovateľka ani navrhovateľ sa na nariadený termín pojednávania 4. septembra 2006 nedostavili a zhodne žiadali, aby boli vo veci vypočutí dožiadaným súdom. Okresný súd Dunajská Streda 19. apríla 2007 realizoval výsluchy účastníkov konania a 7. júna 2007 bol súdny spis vrátený okresnému súdu na ďalšie konanie.

Uznesením z 22. januára 2009 bol okresným súdom ustanovený znalec na ocenenie nehnuteľností patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) pričom znalecký posudok bol okresnému súdu doručený 5. mája 2008.

Okresný súd 13. mája 2008 vyzval ustanoveného znalca na doplnenie znaleckého posudku doručeného okresnému súdu 5. mája 2008.

Okresný súd na účely určenia všeobecnej hodnoty hnutel'ných vecí uzneseniami z 23. mája 2008 ustanovil súdnych znalcov I. Š. a A. K.

Po predložení znaleckých posudkov, resp. doplnenia znaleckého posudku, okresný súd znalcom priznal znalečné.

V januári 2009 okresný súd nariadil pojednávanie na 30. apríl 2009, ktoré sa neuskutočnilo, pričom účastníci konania svoju neúčast' vopred ospravedlnili.

Po podaní námietky sťažovateľkou okresný súd za pôvodne ustanoveného znalca z odboru strojárstva M. V. uznesením z 29. júna 2009 ustanovil nového súdneho znalca F. B., ktorý 11. septembra 2009 doručil okresnému súdu znalecký posudok.

Uznesením z 13. januára 2010 okresný súd ustanovil J. S. za znalkyňu z odboru ekonómie a manažmentu, účtovníctva a daňovníctva na účely ocenenia hodnoty notárskeho úradu navrhovateľa. Po opakovaných urgenciách okresným súdom 7. októbra 2010 a 5. novembra 2010 bol napokon znalkyňou znalecký posudok aj s vyúčtovaním znalečného predložený okresnému súdu 17. mája 2011.

Okresný súd 16. septembra 2011 a 30. januára 2012 zaslal súdny spis na nahliadnutie účastníkom konania Okresnému súdu Dunajská Streda a Okresnému súdu Levice.

Okresný súd 22. júna 2012 nariadil termín pojednávania na 27. august 2012, ktoré sa pre neúčast' účastníkov konania a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý sa ospravedlnil, neuskutočnilo a bolo odročené na 15. november 2012. Uvedené konanie sa uskutočnilo

bez účasti navrhovateľa aj sťažovateľky, ktorí vyslovili súhlas s postupom vo veci podľa § 115a Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Okresný súd pojednávanie odročil na 31. január 2013 s tým, že zároveň účastníkom konania oznámil, že ich prítomnosť na pojednávaní považuje za bezpodmienečne nevyhnutnú.

Sťažovateľka mailovým podaním doručeným okresnému súdu 21. januára 2013 neúčast' na pojednávaní ospravedlnila a podaním z 28. januára 2013 aj právny zástupca navrhovateľa, pričom samotné pojednávanie nariadené na 31. január 2013 sa napokon pre práceneschopnosť zákonnej sudkyne neuskutočnilo a bolo odročené na 26. marec 2013. Na uvedenom pojednávaní sa účastníci konania ani právny zástupca navrhovateľa nezúčastnili, neúčast' vopred ospravedlnili a okresný súd pojednávanie odročil na neurčito.

Okresný súd nariadil pojednávanie na 19. júl 2013 s tým, že na ich účasti trvá. Pojednávanie nariadené na 19. júl 2013 sa pre neúčast' účastníkov konania neuskutočnilo, bolo odročené na neurčito, pričom okresný súd realizoval návrhy na doplnenie dokazovania v zmysle návrhov účastníkov konania.

Okresný súd uznesením z 5. novembra 2011 nariadil znalecké dokazovanie na ocenenie vysávača lístia. Proti rozhodnutiu okresného súdu o zložení preddavku na znalecké dokazovanie podala sťažovateľka odvolanie, pričom Krajský súd v Prešove uznesením z 20. marca 2014 potvrdil rozhodnutie okresného súdu o povinnosti zložiť sťažovateľkou preddavok na trovy znaleckého dokazovania.

Po výzvach okresného súdu účastníkom konania na vyjadrenie sa k znaleckému posudku F. B. nariadil okresný súd 17. septembra 2014 pojednávanie na 31. október 2014, pričom termín pojednávania okresný súd zrušil z dôvodu predloženia súdneho spisu ústavnému súdu.

K vyjadreniu okresného súdu k sťažnosti doručenému ústavnému súdu 31. októbra 2014 sťažovateľka stanovisko nezaujala.

Obsah súvisiaceho spisu okresného súdu potvrdzuje úkony uvedené v jeho vyjadrení z 24. októbra 2014, ktoré ústavný súd považuje za preukázané.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľka sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu vyplýva z § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná,

d'alej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 druhej vety OSP povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov, a z § 119 ods. 4 OSP, ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie, a dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamená v spise.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní mohlo dôjsť k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

1. Predmetom konania pred okresným súdom je vyporiadanie BSM. Ústavný súd uznáva, že takéto spory môžu byť skutkovo zložitejšie a svojou povahou náročné na dokazovanie, pretože treba nielen zistiť okruh vecí patriacich do zaniknutého BSM účastníkov konania, ale aj ich hodnotu ku dňu jeho zániku a zároveň zohľadniť aj viacero skutočností, ktoré vyplývajú z § 150 Občianskeho zákonníka, najmä pokiaľ ide o komplexnosť vyporiadania tohto majetkového spoločenstva. Faktická zložitosť veci bola v tomto konaní vyvolaná najmä nutnosťou nariadenia znaleckého dokazovania na účel určenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností, ale aj vecí hnutel'ných patriacich do BSM. Podľa názoru ústavného súdu preskúmané konanie nie je právne zložité, pričom existuje dostatočné množstvo stabilizovanej judikatúry všeobecných súdov, ktorá obsahuje aj jednoznačnú metodiku postupu a prerokovania uvedených majetkových sporov, takže pri efektívnejšom a sústredenejšom postupe mohol okresný súd v napadnutom konaní postupovať plynulejšie.

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bolo správanie s'ťažovateľky ako účastníka súdneho konania v procesnom postavení odporkyne. Ústavný súd konštatuje, že aj s'ťažovateľka má určitý podiel na spomalení priebehu napadnutého konania (opakovaná neúčasť na nariadených pojednávaniach, a to aj napriek okresným súdom zdôraznenej nutnosti osobnej účasti na nich, návrh na rozdelenie hnutel'ných vecí BSM uskutočnený takmer na konci doterajšieho priebehu napadnutého konania), čo ústavný súd zohľadnil pri ustálení sumy priznaného finančného zadost'učinenia.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a konštatuje, že napriek veľkému počtu vykonaných procesných úkonov v doterajšom priebehu je napadnuté konanie poznačené neefektívnosťou a nesústredenosťou.

Za neefektívnu činnosť okresného súdu v napadnutom konaní možno považovať jeho postup v súvislosti so zabezpečením znaleckého dokazovania. Na posúdenie hnutel'ných vecí okresný súd ustanovil neštandardne až troch súdnych znalcov, okrem nich ustanovil aj znalca na ocenenie hodnoty nehnuteľností a znalkyňu na ocenenie hodnoty notárskeho úradu navrhovateľa, pričom pri nedodržaní termínu predloženia znaleckých posudkov okresný súd vôbec nevyužil poriadkové opatrenia v zmysle § 53 OSP. Okresný súd tieto opatrenia nevyužil ani vo vzťahu k účastníkom konania, keď sa opakovane nedostavili na nariadené pojednávania, čo nepochybne významným spôsobom spomalilo priebeh napadnutého konania. Ústavný súd taktiež konštatuje, že k spomaleniu priebehu napadnutého konania došlo aj z dôvodu viacerých zmien v osobe zákonného sudcu, čo však okresný súd nezavahuje zodpovednosti za spomalenie priebehu napadnutého konania a vznik neodôvodnených priet'ahov v jeho priebehu.

Ústavný súd v súvislosti s posudzovaním efektivity namietaného konania upriamuje pozornosť na svoju doterajšiu judikatúru, podľa ktorej nielen nečinnosť, ale aj neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a to v prípade, ak nesmerovala

k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na všeobecný súd, aby o jeho veci rozhodol (obdobne napr. III. ÚS 90/07, III. ÚS 109/07, I. ÚS 7/2011).

Ústavný súd pri vyhodnocovaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní okrem už uvedeného prihliadol predovšetkým na to, že z ústavnoprávneho hľadiska nemožno akceptovať, aby konanie pred všeobecným súdom nebolo po viac ako 9 rokoch od jeho začatia právoplatne skončené (napr. IV. ÚS 327/2013, IV. ÚS 67/2014).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 4/2006 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie základných práv podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy bolo postupom okresného súdu porušené, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní

primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 3 000 € z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti, keď poukázala na právnu neistotu v súvislosti s doterajšou dĺžkou napadnutého konania.

Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade prichádza do úvahy priznanie finančného zadosťučinenia. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (dohovoru) priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 15 C 4/2006, berúc do úvahy konkrétne okolnosti daného prípadu, podiel sťažovateľky na spomalení priebehu napadnutého konania a vzhľadom na skutočnosť, že posudzované konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, považoval ústavný súd priznanie sumy 2 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia v konaní o jej sťažnosti advokátom JUDr. Marianom Zányim. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd pri rozhodovaní o priznaní trov konania vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2012, ktorá bola 781 €.

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to každý úkon po 130,16 €, t. j. spolu 260,32 €, čo spolu s režijným paušálom 2 x 7,81 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 275,94 €.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote uvedenej v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2014